

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

810. An, & qualiter posseßio beneficii capi poßit per procuratorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

n. 35. qui citat pro hoc Cassad. de c. 8. n. 2. de causa posses. & propriet. vel nisi Capitulum ipsum impedit, quod minus posses ita apprehendatur. Lott. n. 36. citans Gregor. de c. 364. n. 2. Card. de Luca in summa de benef. n. 274. vel nisi in subsequentibus actibus collegialiter gestis talis fuisse admissus; per hanc enim admissionem ad actus tales canonicales jam ratificatur veluti, & sustinetur, & justificatur prior posses non capituloiter capta vel tradita; atque ita manutenebitur talis in possessione, nisi forte re minus integrâ, id est, post possessionem capituloiter alteri traditam processisset factum illud, nempe dicta admissio ad actus subsequentes Capitulares, implicans seu supplens alias traditionem capitularem possessionis. Lott. n. 37. juncto num. 41. Ita quoque Canonicus, qui diu fuit in possessione Canonici cum titulo infecto, seu alias nullo, superveniente ei titulo valido, opus non habet novâ installatione, seu traditione possessionis capituloiter factâ. Lott. n. 42.

Questio 809. An, & qualiter traditio possessionis fieri non debeat, nisi vocato possesto?

Respondeo: dum quis ipso jure privatur beneficio, & beneficium vacat, v. g. ob non factam à resignatario publicationem, ob non dimissum incomparabile, & consequenter illud à quoconque impetrari potest, in collatione facienda talis ipso jure privatus vocandus non est; à possessione tamen talis dejici non debet, nec potest inauditus, & non vocatus, & alter in ejus locum in possessionem mitti; sed debet citari & vocari per Executorem juxta expressum text. c. licet Episcopus. de prab. in 6. ubi: licet Episcopus beneficium, quod cum cura animarum tenebas, postquam aliud recepisti consimile, illius possessionem pacificam habuisti, possit alteri de jure conferre, illum tamen, cui contulerit, non debet te non vocato (cum tibi forsan jus possit competere retinendi) in possessionem illius inducere corporalem &c. Paris. l. 11. c. 10. n. 10. citans quamplurimos. Et ratio præter eam, quam citatus text. c. licet Episcopus. exprimit, quod nimis illi possessor possit competere jus, est, quod licet amissum sit jure ipso dominium beneficii, non tamen jure amissa est possessione illius, ut multis exemplificat Paris. a. num. 12. Sed & spoliator & prædo, cum dejicitur possessione, est vocandus & audiendus. Paris. n. 29. unde etiam ait n. 20. hanc vocationem & citationem esse juris naturalis, citatque pro hoc Decium & Cravettam; unde & iste non vocatus possessor amotus à possessione agere potest spolio, ut Menoch. in 8. remed. poss. recuperand. n. 50. & 73. Ferrer. conf. 10. n. 10. Et quos citat Paris. n. 23. Concludunt proinde DD. omnes, quod dum in collatione non est vocatus ille, qui possidet beneficium, quo ipso jure privatus est, posses nequaquam tradi possit aut debeat per conferentem, vel Executorem alteri, illo non vocato, Paris. n. 15. & 21. Unde etiam infert nam. 9. & 22. in literis Apostolicis, in quibus fit provisio ob non factam publicationem, apponendam esse clausulam: vocato possesso. idque vendicare sibi locum in omnibus privationibus, ipso jure factis, prout extendit Gl. in cit. c. licet Episcopus. v. te non vocato: tametsi ubi haec clausula non adderetur, adhuc Executor vocare deberet possessorem, nisi aliud in literis exprimeretur. Paris. n. 33. citans Franc. in cit. c. licet Episcopus. Menoch. ubi ante n. 51.

ac dicens, hanc sententiam esse DD. omnium. Vocabo autem possessore, agendum erit summarie, Paris. n. 34. juxta Gl. in cit. c. licet Episcopus. v. tenor vocato. Neque hucusque dictis obstar dictum Gl. in c. felicis de penitentia. in 6. quod offendentes Cardinales sint privati ipso jure beneficis; si qua habent, & quod Ecclesiarum Rectores seu collatores, ad quos spectat, de iis disponant, illis, etiam si de facto possident, non vocatis; nam illud esse speciale, ait Paris. n. 24. ob atrocitatem delicti; & propter atrocitatem criminis licitum est transgredi jura, ut haber communè dictum; pro quo citat Innoc. c. 1. de constitut. & plures alios.

Questio 810. An, & qualiter posses. beneficij capi possit per procuratorem?

Respondeo primò: posses non solum apprehendi potest ab habente canonicum titulum, seu beneficiario ipso, sed etiam ab ejus procuratore; quia si in vi mandati, quod habet ab eo ad beneficia, possit collatum beneficium acceptare, a fortiori poterit vi ejusdem mandati beneficii acceptati possessionem arripere; cum posses non conferat, sicut confort acceptatio. Castrop. de benef. d. 2. p. 32. n. 5. Paris. de resign. l. 10. q. 6. n. 9. Covar. l. 3. var. c. 16. n. 8. dicens, id esse manifesti juris, & ita servari de stylo notorio.

Respondeo secundò: probabilius videri, non posse procuratorem generaliter constitutum apprehendere possessionem beneficii acceptati; sed egere ad hoc speciali mandato, quale est mandatum ad beneficia. Castrop. ibid. n. 6. citans Gl. in c. si tibi absenti. de prab. in 6. v. habuerit. Imol. in l. 1. S. per procuratorem. ff. de acquir. poss. Paris. loc. cit. num. 13. dicens esse communem, contra Covar. l. 3. var. c. 16. n. 9. & Vasq. de benef. c. 4. § 4. dub. 6. posses enim, esto non tribuat jus in beneficio, est tamen accessoria acceptationi beneficii illius perfectio & complémentum, adeoque imitari debet naturam sui principalis, nempe hujus acceptationis, cui accedit; ergo sicut ad acceptandum beneficium, ita etiam ad capiendam possessionem illius requiritur mandatum speciale. Castrop. cit. n. 6. & insuffici mandatum alias procuratori ad beneficia, seu ad beneficium acceptandum, et si expresa in eo non fuerit capienda posses. Porro poterit ad capiendam possessionem beneficii constitui procurator, etiam laicus. Paris. lo. cit. n. 14. citans Roffiniac. de benef. c. 12. num. 14.

Questio 811. An, & qualiter capi possit posses, lite vel appellatione pendente?

Respondeo primò: reo contumace actor, jure suo necdum ostensio, mitti non debet in possessionem ob periculum, ne vitium intrusum incurrit; juxta c. unicum. de eo, qui mittitur in poss. causâ rei servande. Laym. ad c. olim. de rescript. n. 1.

Respondeo secundò: lite pendente i on potest quis capere possessionem beneficii, super quo lis est, alias talis adeptio possessionis revocatur via attendorum; idque etiam posses lice pendente capta fuisse momentanea; Paris. de resign. l. 2. q. 3. n. 26. & 27. Si tamen resignatio facta fuit ante item motam, resignatus potest capere possessionem, pendente lite absque meru attendorum; nam adeptio possessionis, quando venit accessoriè ad aliquid, quod habebat ante litè motam, tunc capiendo possessionem, non dicitur argumentum;